RZECZPOSPOLITA OBOJGA NARODÓW

Funkcjonowanie Rzeczypospolitej Obojga Narodów zostało oparte na kilku filarach. Współistnieniu w granicach jednego państwa Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, posiadaniu wspólnego władcy, równości szlachty obydwu krajów wobec siebie i obowiązującego prawa oraz nienaruszalności nadanych jej przywilejów stanowych.

Trzon terytorialnego kształtu Rzeczypospolitej wyznaczyły ziemie koronne i litewskie. Nabytki będące wynikiem zwycięskich wojen prowadzonych przez Rzeczpospolitą w II połowie XVI i I połowie XVII w. (Inflanty, Smoleńszczyzna, ziemia czernichowska) pozostały przy niej jedynie czasowo.

Charakter zunifikowanej Rzeczypospolitej znalazł odzwierciedlenie w symbolice państwowej i tytulaturze władców. Stanowiły ją nieformalnie usankcjonowane barwy biała i czerwona, herb o czterech polach z Orłem Białym i Pogonią, a po 1573 r. z dodatkowym przedstawieniem herbu własnego władcy. Częstym motywem w heraldyce były także przedstawienia herbu państwowego w otoczeniu herbów województw i ziem Rzeczypospolitej.

Skupienie godności królewskiej i wielkoksiążęcej w rękach jednego władcy, usankcjonowane w 1569 r., wynikało z zasady, że każdy Król Polski był jednocześnie Wielkim Księciem Litewskim. Wprawdzie przed Unią zdarzały się przypadki dzierżenia obydwu godności przez Jagiellonów, ale wynikały one z bieżącej sytuacji politycznej lub układów w obrębie dynastii.

Rzeczpospolita Obojga Narodów określiła rolę, jaką szlachta polska i litewska od dawna odgrywały w połączonych unią państwach. Rzeczpospolita była jednak krajem wieloetnicznym i wielowyznaniowym. Spoiwem łączącym tę różnorodność była budowana w XVI w. tolerancja religijna oraz zasady ustrojowe, które stworzyły tzw. demokrację szlachecką.

Model państwa polsko-litewskiego stworzony przez Unię Lubelską zaczął przeżywać kryzys w II połowie XVII w. Kolejne stulecie stało pod znakiem stopniowego upadku Rzeczypospolitej, zakończonego rozbiorami Polski.

Mapa Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego z przełomu XVII i XVIII w.

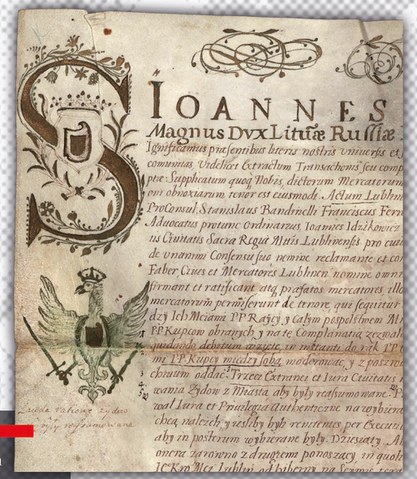
Pieczęć z dokumentu Michała Korybuta Wiśniowieckiego z 9 XI 1669 r. z herbami województw i ziem Rzeczypospolitej w otoku

Michał z Bozey Laski Krol Polski wielki Xiąże Litewski, Ruski, Pruski Mazowiecki, Zmydzki Inflantski Kiiowski

Wszem wobec y kozdemu z osobna komu to wiedzieć należy mianowicie Wielmoznym y Vrodzonym Pułkownikom Rothmistrzom Porucznikom Oberszterom Oberszterleytnantom Capitanom Maiorom y wszytkiemu Rycerstwu woysk Naszych tak Polskiego iako y Cudzoziemskiego Zaciągu wiadomo czyniemy. Iż lubo Miasto Nasze Lublin w którym Sacrarium świętey Sprawiedliwości Trybunału Koronnego corocznie odprawuie się Constitucyami Koronnemi Anorum Millesimi Sexcentesimi Trigesimi Quinti y Dekretem Seymowym ex ferys Partium Controuersys do teyze Constitucyey ferowanym) & Millesimi Sexcentesimi Quinquagesimi Noni od wszelkich stanowisk stacyi Chlebow y Assignacyi Zołnierskich zupełnie wwolnione y libertowane zostaie; rednakrzecz ścią dla zamieszania w Państwach Naszych od incursyi nieprzyiacielskich y innych zawieruch za Naiaśnieyszego Antecessora Naszego na tę Rzeczpospolitą na stępuiących skuteczna Praw takowych obseruancya bydź niemogła częścią licentia Woyskowa na pomienione Prawa niedbaiąc y niektorzy ignari legum bedąc toż Miasto Nasze przechodami ciążarami y assignacye rożne nad Prawo wymagaią, tedy stosuiąc się do pomienionych Constitucyi y Dekretu tudzież y libertaney od Naiaśnieyszych Antecessorow Naszych nadanych toż Miasto Nasze Lublin ze wszytkiemi Przedmieściami przynależytościami wsiami y folwarkami do niego należącemi od wszelakich stanowisk, assignacyi wwalniamy y żeby przy Prawach należytych od każdego z woysk Naszych y Rzeczypospolitey bydź chowane podług Konstytucyi Koronnych chcemy. A ieżliby in contrarium kiedykolwiek iakie assignacye wyszły one nieważne y Vniwersały Naszem Na co dla lepszey wiary y pewności Ręką Nasza podpisawszy Pieczęć Koronną przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie dnia 9. Miesiąca Listopada. Roku Pańskiego MDCLXIX. Panowania Krolestwa Naszego Roku Pierwsze.

Intytulacja w dokumencie króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego z 1669 r.

Inicjał „S" oraz Orzeł Biały z herbem Sobieskich Janina na dokumencie królewskim Jana III z 1677 r.